DỰ LUẬT

66 HÌNH PHẠT TỬ HÌNH. THỦ TỤC. ĐẠO LUẬT TIÊN KHỞI.

TỰA ĐỀ VÀ TÓM LƯỢC CHÍNH THỨC

DO BỘ TRƯỞNG TƯ PHÁP SOẠN THẢO

- Thay đổi thủ tục xử lý các kháng cáo và thỉnh cầu chống đối việc kết tội và kết án tử hình tại tòa án tiểu bang.
- Chỉ định toà án tối cao cho những thỉnh cầu đầu tiên và giới hạn các thỉnh cầu kế tiếp.
- Thiết lập khung thời gian cho việc duyệt xét hình phạt tử hình của tòa án tiểu bang.
- Yêu cầu luật sư được bổ nhiệm đảm nhận những kháng cáo không tử hình nhận các kháng cáo án tử hình.
- Miễn thủ tục quy chế hiện hành cho các viên chức nhà tù trong việc phát triển các phương pháp tử hình.
- Cho phép chuyển tù nhân đang chờ án tử hình giữa các nhà tù California.
- Tăng phần tiền lương cho tù nhân bị kết án để có thể dùng cho việc bồi thường nạn nhân.
- Nêu rõ các dự luật được cử tri phê chuẩn khác liên quan đến hình phạt tử hình sẽ không có hiệu lực nếu dự luật này nhận được nhiều lá phiếu chấp thuận hơn.

TÓM LƯỢC ƯỚC TÍNH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP VỀ TÁC ĐỘNG TÀI CHÍNH THỰC SỰ CỦA CHÍNH QUYỀN TIỂU BANG VÀ ĐỊA PHƯƠNG:

- Tác động tài chính liên tục, chưa xác định về các chi phí tòa án tiểu bang trong việc xử lý những thách thức pháp lý đối với các bản án tử hình.
- Các mức tăng trong chi phí tòa án tiểu bang trong tương lai rất gần—có khả năng ở mức hàng chục triệu mỹ kim mỗi năm—do việc tăng chi tiêu nhằm xử lý những giới hạn thời gian mới về những chống đối pháp lý đối với các bản án tử hình. Tiết kiệm số tiền tương tự trong những năm sau.
- Tiền tiết kiệm cho tiểu bang từ nhà tù có khả năng đạt được hàng chục triệu mỹ kim mỗi năm.

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

QUÁ TRÌNH

Án Tử Hình

Tội sát nhân cấp một được định nghĩa (first degree murder) chung là tàn sát nhân mạng bất hợp pháp (1) có chủ mưu và suy tính trước hoặc (2) xảy ra trong khi phạm một số tội ác khác như bắt cóc. Tội danh này có thể bị phạt tù chung thân ở nhà tù tiểu bang, có khả năng được hội đồng quản chế của tiểu bang tha bổng sau thời gian tối thiểu là 25 năm. Tuy nhiên, luật hiện hành của tiểu bang quy định tội sát nhân (first degree murder) cấp một có thể bị phạt án tử hình hoặc tù chung thân mà không có khả năng được ân xá khi đã tính toán và chứng minh "những trường hợp đặc biệt" tại tòa. Luật hiện hành của tiểu bang quy định một số trường hợp đặc biệt có thể được tính đến, như trong một số trường hợp khi tội sát nhân được tiến hành vì lợi ích tài chánh hoặc khi phạm tội tàn sát nhiều người. Ngoài tội sát nhân cấp một (first degree murder), tiểu bang còn ghi rõ một vài tội ác khác như tội phản quốc chống lại tiểu bang California, mà cũng có thể bị phạt tử hình. Kể từ khi luật hiện hành về án tử hình được ban hành ở California vào năm 1978, 930 cá nhân đã lĩnh án tử hình. Trong những năm gần đây, hàng năm trung bình khoảng 20 cá nhân đã lĩnh án tử hình.

Những Thách Thức Pháp Lý đối với Án Tử Hình

Hai Cách để Không Thừa Nhận Án Tử Hình. Sau khi bị tuyên án tử hình, bị cáo có thể không thừa nhận bản án theo hai cách:

- ***Kháng Cáo Trực Tiếp.*** Theo luật hiện hành của tiểu bang, các bản án tử hình sẽ được tự động kháng cáo lên Tối Cao Pháp Viện California. Trong những "kháng cáo trực tiếp" này, luật sư của bị cáo cho rằng hành vi vi phạm luật tiểu bang hoặc luật hiến pháp liên bang đã xảy ra trong phiên xét xử, chẳng hạn như bằng chứng được đưa ra hoặc bác bỏ khỏi phiên xét xử là không hợp lý. Các kháng cáo trực tiếp này tập trung vào hồ sơ của các thủ tục tố tụng tại tòa dẫn đến việc bị cáo lĩnh án tử hình. Nếu Tối Cao Pháp Viện California xác nhận tuyên bố có tội và tuyên án tử hình, bị cáo có thể đề nghị Tối Cao Pháp Viện Hoa Kỳ tái xét phán quyết này.
- ***Thỉnh Nguyện Thư Bảo Thân (Habeas Corpus).*** Ngoài những kháng cáo trực tiếp, các trường hợp chịu án tử hình thường liên quan đến những thách thức pháp lý rộng—trước tiên là ở Tối Cao Pháp Viện California và sau đó là ở cả tòa liên bang. Những thách thức này thường được gọi là các bản thỉnh nguyện thư "habeas corpus (bảo thân)", liên quan đến các yếu tố của vụ án khác với các yếu tố được cân nhắc trong kháng cáo trực tiếp. Ví dụ về các yếu tố như thế bao gồm các đơn khiếu nại (1) luật sư của bị cáo bị vô hiệu hoặc (2) nếu bồi thẩm đoàn đã biết được thêm thông tin (chẳng hạn như các yếu tố sinh học, tâm lý, hoặc xã hội mà bị đơn phải đối mặt), sẽ không kết án tử hình đối với bị cáo.

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

TIẾP TỤC

Luật Sư Được Chỉ Định Đại Diện cho Tù Nhân Bị Kết tội trong các Thách Thức Pháp Lý. Tối Cao Pháp Viện California chỉ định luật sư để đại diện cho các cá nhân đã từng bị kết án tử hình nhưng không thể đủ khả năng thuê đại diện pháp lý. Các luật sư này phải đáp ứng khả năng do Hội Đồng Tư Pháp thiết lập (cơ quan điều hành và hoạch định chính sách của ngành tư pháp). Một vài người trong số các luật sư này được các cơ quan của tiểu bang thuê—cụ thể là, Văn Phòng biện lý công cộng của Tiểu Bang hoặc Trung Tâm Nguồn Lực Bảo Thân (Habeas Corpus Resource Center). Còn lại là các luật sư tư nhân được Tối Cao Pháp Viện California chi trả. Các luật sư khác nhau thường được chỉ định để đại diện cho các cá nhân trong các kháng cáo trực tiếp và thỉnh nguyện thư bảo thân.

Tiểu Bang Chịu Trách Nhiệm Thanh Toán Các Chi Phí Thách Thức Pháp Lý. Tiểu bang chi trả cho Tối Cao Pháp Viện California để điều trần các thách thức pháp lý này và các luật sư đại diện cho các tù nhân bị kết tội. Tiểu bang cũng chi trả cho các luật sư được Bộ Tư Pháp của tiểu bang thuê tìm cách giữ nguyên các bản án tử hình trong khi các vụ án không được thừa nhận trước tòa. Nhìn chung, tiểu bang hiện chi khoảng $55 triệu mỗi năm cho những thách thức pháp lý đối với các bản án tử hình.

Các Thách Thức Pháp Lý Có Thể Mất Vài Thập Kỷ. Trong số 930 cá nhân đã lĩnh án tử hình kể từ năm 1978, 15 cá nhân đã bị hành hình, 103 cá nhân đã chết trước khi bị tử hình, 64 cá nhân đã được tòa giảm án, và 748 cá nhân đang ở trong nhà tù tiểu bang với án tử hình. Đa số tù nhân trong số 748 tù nhân bị kết tội đang trong các giai đoạn kháng cáo trực tiếp hay quá trình thỉnh nguyện thư bảo thân khác nhau. Những thách thức pháp lý này—được tính toán từ khi cá nhân đó lĩnh án tử hình cho tới khi cá nhân đó đã hoàn thiện tất cả các thủ tục tố tụng thách thức pháp lý của liên bang—có thể mất một vài thập kỷ để hoàn tất ở California do các yếu tố khác nhau. Ví dụ, các tù nhân bị kết tội có thể mất lượng thời gian đáng kể chờ Tối Cao Pháp Viện California chỉ định luật sư để đại diện cho họ. Kể từ tháng Tư năm 2016, 49 cá nhân chờ được chỉ định luật sư cho các kháng cáo trực tiếp của mình và 360 cá nhân chờ được chỉ định luật sư cho các thỉnh nguyện thư bảo thân của mình. Ngoài ra, các tù nhân bị kết tội có thể mất lượng thời gian đáng kể chờ tòa án điều trần các vụ án của mình. Kể từ tháng Tư năm 2016, ước tính có khoảng 337 kháng cáo trực tiếp và 263 thỉnh nguyện thư bảo thân (Habeas Corpus) của tiểu bang đang chờ giải quyết ở Tối Cao Pháp Viện California.

Thực Thi Án Tử Hình

Nhà Ở của Tù Nhân bị Kết Án. Các tù nhân nam bị kết tội thường phải ở Nhà Tù Tiểu Bang San Quentin (chờ tử hình), trong khi các tù nhân nữ bị kết án ở tại Cơ Sở Nhà Tù Cải Huấn Central California Women ở Chowchilla. Tiểu bang hiện có nhiều quy định và các thủ tục an ninh khác nhau dẫn đến tăng chi phí an ninh đối với các tù nhân này. Ví dụ, các tù nhân đang lĩnh án tử hình thường luôn bị còng tay và áp giải bởi một hoặc hai viên chức trong khi ra ngoài xà lim. Ngoài ra, không giống hầu hết tù nhân, các tù nhân bị kết tội hiện phải ở trong xà lim riêng.

Việc Hành Hình Hiện Đang Được Tò Tạm Hoãn. Tiểu bang sử dụng tiêm thuốc độc để hành hình các tù nhân bị kết tội. Tuy nhiên, do các vấn đề pháp lý khác nhau xung quanh thủ tục tiêm thuốc độc của tiểu bang nên việc hành hình đã không diễn ra kể từ năm 2006. Ví dụ, tòa án phán quyết rằng tiểu bang đã không thực hiện theo các thủ tục tố tụng hành chánh được quy định trong Đạo Luật Thủ Tục Tố Tụng Hành Chánh khi tòa sửa đổi quy luật hành hình của mình vào năm 2010. Các thủ tục này yêu cầu các cơ quan của tiểu bang tham gia vào một số hoạt động để cung cấp cơ hội có ý nghĩa cho công chúng tham gia vào quá trình soạn thảo các quy luật của tiểu bang. Dự thảo các quy luật tiêm thuốc độc đã được xây dựng và hiện đang trải qua quá trình tái xét công khai.

ĐỀ NGHỊ

Dự luật này tìm cách rút ngắn thời gian của các thách thức pháp lý đối với án tử hình. Cụ thể là, dự luật (1) yêu cầu rằng trước tiên các thỉnh nguyện thư bảo thân phải được điều trần tại các tòa sơ thẩm, (2) đặt thời gian giới hạn cho các thách thức pháp lý đối với án tử hình, (3) thay đổi quy trình chỉ định luật sư đại diện cho các tù nhân bị kết tội, và (4) thực hiện nhiều thay đổi khác. (Có một dự luật kháctrong lần bỏ phiếu này—Dự luật 62—cũng liên quan đến án tử hình. Dự luật 62 sẽ loại bỏ hình phạt tử hình đối với tội sát nhân cấp một.)

Yêu Cầu Thỉnh Nguyện Thư Bảo Thân (Habeas Corpus) Trước Tiên Cần Được Điều Trần tại các Tòa Sơ Thẩm

Dự luật yêu cầu các thỉnh nguyện thư bảo thân (Habeas Corpus) trước tiên phải được điều trần tại các tòa sơ thẩm thay vì Tối Cao Pháp Viện California. (Các kháng cáo trực tiếp sẽ tiếp tục được điều trần tại Tối Cao Pháp Viện California.) Cụ thể là, các thỉnh nguyện thư bảo thân này sẽ được thẩm phán xử lý phiên xét xử tội sát nhân ban đầu điều trần trừ khi lý do chính đáng được trình bày cho một thẩm phán hoặc tòa khác để điều trần thỉnh nguyện thư. Dự luật yêu cầu các tòa sơ thẩm giải thích quyết định đối với từng thỉnh nguyện thư của họ bằng văn bản, quyết định đó có thể được kháng cáo lên Tòa Kháng Án. Sau đó các quyết định của Tòa Kháng Án có thể được kháng cáo lên Tối Cao

Để xem toàn bộ nội dung của Dự Luật 66, xin xem trang 213.

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

TIẾP TỤC

Pháp Viện California. Dự luật cho phép Tối Cao Pháp Viện California chuyển bất kỳ thỉnh nguyện thư bảo thân (Habeas Corpus) nào hiện đang chờ giải quyết trước tòa lên các tòa sơ thẩm.

Đặt Thời Gian Giới Hạn cho Các Thách Thức Pháp Lý đối với Án Tử Hình

Yêu Cầu Hoàn Thiện Quá Trình Kháng Cáo Trực Tiếp và Thỉnh Nguyện Thư Bảo Thân Trong Vòng Năm Năm. Dự luật yêu cầu phải hoàn thiện quá trình kháng cáo trực tiếp và thỉnh nguyện thư bảo thân trong vòng năm năm kể từ ngày kết án tử hình. Dự luật cũng yêu cầu Hội Đồng Tư Pháp sửa đổi các điều lệ của mình để giúp đảm bảo hoàn thiện các kháng cáo trực tiếp và thỉnh nguyện thư bảo thân trong khung thời gian này. Điều kiện năm năm sẽ được áp dụng cho các thách thức pháp lý mới cũng như các thách thức hiện đang chờ giải quyết tại tòa. Đối với các thách thức hiện đang chờ giải quyết, dự luật yêu cầu phải hoàn thiện trong vòng năm năm kể từ khi Hội Đồng Tư Pháp thông qua các điều lệ sửa đổi. Nếu quy trình mất hơn năm năm, các nạn nhân hoặc luật sư của họ có thể xin lệnh của tòa để giải quyết sự chậm trễ.

Yêu Cầu Nộp Thỉnh Nguyện Thư Bảo Thân (Habeas Corpus) Trong Vòng Một Năm kể từ khi Chỉ Định Luật Sư. Dự luật yêu cầu các luật sư được chỉ định đại diện cho các tù nhân bị kết tội trong các thỉnh nguyện thư bảo thân phải nộp thỉnh nguyện thư lên các tòa sơ thẩm trong vòng một năm kể từ ngày được chỉ định. Sau đó tòa sơ thẩm thường sẽ có một năm để đưa ra phán quyết đối với thỉnh nguyện thư đó. Nếu không nộp thỉnh nguyện thư trong khoảng thời gian này, tòa sơ thẩm phải bác bỏ thỉnh nguyện thư trừ khi tòa xác định được rằng bị cáo có thể bị vô tội hoặc không đủ điều kiện lĩnh án tử hình.

Đặt các Giới Hạn Khác. Để giúp đáp ứng các khung thời gian trên, dự luật đặt ra các giới hạn khác về thách thức pháp lý đối với án tử hình. Ví dụ, dự luật không cho phép nộp thỉnh nguyện thư bảo thân bổ sung sau khi nộp thỉnh nguyện thư đầu tiên, trừ các trường hợp trong đó tòa án thấy rằng bị cáo có thể bị vô tội hoặc không đủ điều kiện lĩnh án tử hình.

Thay Đổi Thủ Tục Chỉ Định Luật Sư

Dự luật yêu cầu Hội Đồng Tư Pháp và Tối Cao Pháp Viện California cân nhắc thay đổi khả năng mà luật sư đại diện cho tù nhân bị kết tội phải đáp ứng. Theo dự luật, các khả năng này cần (1) bảo đảm đại diện có năng lực và (2) tăng số luật sư có thể đại diện cho các tù nhân bị kết tội để kịp thời điều trần các thách thức pháp lý đối với án tử hình. Dự luật cũng yêu cầu các tòa sơ thẩm—ngoài Tối Cao Pháp Viện California—chỉ định luật sư cho các thỉnh nguyện thư bảo thân.

Ngoài ra, dự luật thay đổi cách thức chỉ định luật sư cho các kháng cáo trực tiếp trong một số trường hợp nhất định. Hiện tại, Tối Cao Pháp Viện California chỉ định các luật sư từ danh sách các luật sư đủ điều kiện mà tòa duy trì. Theo dự luật, một số luật sư cũng có thể được chỉ định từ danh sách các luật sư do Tòa Kháng Án duy trì đối với các trường hợp án phạt không tử hình. Cụ thể là, những luật sư này là người (1) có đủ điều kiện để chỉ định cho các kháng cáo phạt không tử hình nghiêm trọng nhất và (2) đáp ứng khả năng do Hội Đồng Tư Pháp thông qua để được chỉ định cho các trường hợp phạt tử hình sẽ phải chấp nhận chỉ định cho các kháng cáo trực tiếp nếu họ muốn vẫn ở trong danh sách chỉ định của Tòa Kháng Án.

Thực Hiện Các Thay Đổi Khác

Các Hoạt Động Của Trung Tâm Nguồn Lực Bảo Thân (Habeas Corpus resource Center). Dự luật loại bỏ ban giám đốc gồm năm thành viên của Trung Tâm Nguồn Lực Bảo Thân và yêu cầu Tối Cao Pháp Viện California giám sát trung tâm. Dự luật cũng yêu cầu chi trả cho các luật sư của trung tâm ở cùng mức như các luật sư của Văn Phòng Biện Lý Công Cộng của Tiểu Bang cũng như hạn chế các hoạt động pháp lý của trung tâm.

Các Điều Kiện Về Việc Làm Của Tù Nhân Làm Việc và Trả Tiền cho Nạn Nhân của Tội Ác. Luật hiện hành của tiểu bangthường yêu cầu các tù nhân làm việc trong thời gian ngồi tù. Các quy luật của nhà tù tiểu bang cho phép một số ngoại lệ đối với các yêu cầu này, chẳng hạn như đối với các tù nhân gây nguy cơ an ninh quá lớn để tham gia vào chương trình làm việc. Ngoài ra, tù nhân có thể được tòa yêu cầu trả tiền cho các nạn nhân của tội ác. Tối đa 50 phần trăm giá trị của bất kỳ số tiền nào mà tù nhân nhận được sẽ được sử dụng để trả các khoản nợ này. Dự luật này ghi rõ rằng mọi người bị kết án tử hình phải làm việc trong thời gian ngồi tù ở tiểu bang, theo các quy luật của tiểu bang. Vì dự luật không thay đổi các quy luật của tiểu bang, các hoạt động hiện có trong tù liên quan đến các điều kiện làm việc của tù nhân sẽ không nhất thiết phải thay đổi. Ngoài ra, dự luật yêu cầu sử dụng 70 phần trăm giá trị của bất kỳ số tiền nào mà tù nhân bị kết tội nhận được để thanh toán bất kỳ khoản nợ nào mà họ nợ các nạn nhân.

Thực Thi Án Tử Hình. Dự luật cho phép tiểu bang giam các tù nhân bị kết án trong bất kỳ nhà tù nào. Dự luật cũng miễn trừ các thủ tục tố tụng hành hình của tiểu bang khỏi Đạo Luật Thủ Tục Tố Tụng Hành Chánh. Ngoài ra, dự luật thực hiện những thay đổi khác nhau về biện pháp hành hình mà tiểu bang sử dụng. Ví dụ, những thách thức pháp lý đối với biện pháp đó chỉ có thể được điều trần ở tòa áp dụng án tử hình. Ngoài ra, nếu những thách thức đó thành công, dự luật yêu cầu

PHÂN TÍCH CỦA PHÂN TÍCH VIÊN LẬP PHÁP

TIẾP TỤC

tòa sơ thẩm ra lệnh thực thi một biện pháp hành hình có hiệu lực. Trong các trường hợp trong đó các lệnh của tòa án liên bang ngăn tiểu bang không được sử dụng một biện pháp hành hình nhất định, các nhà tù của tiểu bang sẽ được yêu cầu xây dựng một biện pháp hành hình đáp ứng các yêu cầu của liên bang trong vòng 90 ngày. Cuối cùng, dự luật miễn trừ các chuyên gia chăm sóc sức khỏe khác nhau giúp việc hành hình khỏi một số luật nhất định của tiểu bang và các biện pháp kỷ luật của các cơ quan cấp phép, nếu các biện pháp đó được áp dụng do giúp việc hành hình.

TÁC ĐỘNG TÀI KHÓA

Chi Phí Tòa Án của Tiểu Bang

Không Rõ Tác Động lên Chi Phí Đối Với Từng Thách Thức Pháp Lý. Hiện vẫn chưa rõ tác động tài khóa của dự luật đối với các án phí của tiểu bang áp dụng cho từng thách thức pháp lý đối với án tử hình. Điều này là do chi phí thực tế có thể khác nhau đáng kể tùy thuộc vào bốn yếu tố chính: (1) mức độ phức tạp của các thách thức pháp lý đã nộp, (2) cách thức tòa án tiểu bang giải quyết các thách thức pháp lý mới và hiện tại, (3) tính có sẵn của luật sư đại diện cho các tù nhân bị kết tội và (4) liệu sẽ cần thêm luật sư để xử lý từng thách thức pháp lý hay không.

Một mặt, dự luật có thể giảm chi phí của mỗi thách thức pháp lý. Ví dụ, điều kiện trong đó từng thách thức thường được hoàn thành trong năm năm cũng như các giới hạn đối với số lượng thỉnh nguyện thư bảo thân có thể được nộp, có thể dẫn đến việc nộp tài liệu pháp lý ít hơn, trong thời gian ngắn hơn. Một thay đổi như thế có thể giúp mỗi thách thức pháp lý mất ít thời gian hơn và tốn ít nguồn trợ giúp xử lý của tiểu bang hơn.

Mặt khác, một số quy định của dự luật có thể tăng chi phí của tiểu bang đối với mỗi thách thức pháp lý. Ví dụ, các lớp xem xét bổ sung cần thiết cho một thỉnh nguyện thư bảo thân có thể dẫn đến tốn thêm thời gian và nguồn trợ giúp để các tòa xử lý mỗi thách thức pháp lý. Ngoài ra, có thể mất thêm chi phí luật sư nếu tiểu bang quyết định phải chỉ định luật sư mới khi một thỉnh nguyện thư bảo thân do tòa sơ thẩm thụ lý được kháng cáo lên Tòa Kháng Án.

Theo quan điểm ở trên thì vẫn không biết đến tác động tài khóa hàng năm liên tục của dự luật đối với các chi phí của tiểu bang liên quan đến các thách thức pháp lý đối với án tử hình.

Chi Phí Hàng Năm Ngắn Hạn Tăng Do Tăng Chi Phí đối với các Vụ Án Hiện Tại. Bất kể cách dự luật ảnh hưởng đến chi phí của mỗi thách thức pháp lý, dự luật sẽ tăng số tiền mà tiểu bang chi cho các thách thức pháp lý đối với án tử hình. Điều này là do tiểu bang sẽ phải gánh chịu chi phí hàng năm tăng trong ngắn hạn để xử lý hàng trăm thách thức pháp lý đang chờ giải quyết trong thời gian giới hạn được quy định trong dự luật. Tiểu bang sẽ tiết kiệm được số tiền tương tự trong tương lai vì nếu không thì một số hoặc tất cả các chi phí này sẽ xảy ra trong thời gian dài hơn nhiều nếu không có dự luật này. Với số lượng đáng kể các vụ án đang chờ thụ lý mà sẽ cần được giải quyết, hiện vẫn không biết đến số tiền thực tế và thời gian tăng các khoản chi phí này trong ngắn hạn. Tuy nhiên, có thể là các chi phí đó có thể là hàng triệu đô la hàng năm trong nhiều năm.

Nhà Tù Tiểu Bang

Trong phạm vi tiểu bang thay đổi cách thức giam giữ các tù nhân bị kết tội, dự luật có thể mang lại khoản tiết kiệm nhà tù cho tiểu bang. Ví dụ, nếu các tù nhân nam được chuyển sang nhà tù khác thay vì bị giam trong các xà lim duy nhất ở San Quentin, việc này có thể giảm chi phí giam giữ và giám sát các tù nhân này. Ngoài ra, trong phạm vi dự luật dẫn đến hành hình bổ sung làm giảm số tù nhân bị kết án, tiểu bang cũng sẽ tiết kiệm được thêm. Nhìn chung, các khoản tiết kiệm như thế có khả năng đạt hàng chục triệu mỹ kim mỗi năm.

Tác Động Tài Khóa Khác

Trong phạm vi những thay đổi trong dự luật này có ảnh hưởng đến tỷ lệ sát nhân ở California hay tần suất các công tố viên tìm kiếm hình phạt tử hình trong các phiên xét xử, dự luật có thể ảnh hưởng đến các khoản chi của chính quyền tiểu bang và chính quyền địa phương. Tác động tài khóa mang lại, nếu có, hiện không biết đến và không thể ước tính được.

Vui lòng vào *http://www.sos.ca.gov/measure-contributions* để biết danh sách các ủy ban được thành lập chủ yếu để ủng hộ hoặc phản đối dự luật này. Vui lòng vào *http://www.fppc.ca.gov/transparency/top-contributors/nov-16-gen-v2.html* để truy cập danh sách 10 nhà đóng góp hàng đầu của ủy ban.

Để xem toàn bộ nội dung của Dự Luật 66, xin xem trang 213.